

[Poul Møller.]

Den højtærede minister talte om den udvidede brug af rateskala og forklarede, at når man havde gjort det, man havde gjort, var det, fordi man havde foretaget overvejelser og under disse overvejelser var kommet til det resultat, at det var rigtigt at gøre, hvad man har gjort. Jeg er naturligvis ikke i tvivl om, at man har gjort det, man har gjort, fordi man mener, det er rigtigt at gøre det. Men jeg ville gerne have fundet ud af, hvorfor det var rigtigt. Hvorfor skal man på nuværende tidspunkt, hvor man vil ind på en proportional beskatning, indføre en progressiv beskatning? Hvorfor skal man søge progressiv beskatning indført i alle omegnskommunerne, som hidtil har været fri derfor, netop på et tidspunkt, hvor man siger, at nu vil man indføre proportional skat? Og hvorfor skal den progressive beskatning udvides på en sådan måde, at det afgjort vil give en forhøjelse af skatten for nogle, at andre ikke vil få den fulde skattelettelse, og at atter andre vil få den fulde skattelettelse? Jeg forstår ikke, hvorfor man skal bruge et tidspunkt dertil, hvor man har pålagt borgerne en byrde gennem ejendomsskat-ternes forhøjelse.

Det kan ikke nytte, at ministeren siger, at huslejeforhøjelsen har da ikke noget med det at gøre, idet forhøjelsen af ejendomsskatterne jo bliver kompenseret igennem den lovgivning, der her kommer, og om hvilken det er blevet lovet, at den skulle fremsættes, inden ejendomsskatteforhøjelsen blev vedtaget, for at vi skulle kunne se, hvorledes det ene forhold sig til det andet. Ministeren siger, at der bliver givet lejerne i de mindre lejligheder compensation for huslejeforhøjelsen. Ja, de lejere i de mindre lejligheder i København, som har en indkomst på 12 000-13 000 kr., og som er forsørgere. Men hvis lejeren har en husleje på over 1 600 kr., får han ikke dækning for ejendomsskatteforhøjelsen, og en husleje på 1 600 kr. er meget normal her i byen. Hvorfor skal det kun være en vis gruppe af befolkningen, der skal have dækning for ejendomsskatteforhøjelsen? Er det, fordi ministeren er gået over til kammerat Napoleons løsen: vi er alle lige, men nogle er lidt mere lige end andre?

Det er for os det vigtigste, at vi under

forhandlingerne kan nå frem til en ændret byrdefordeling, således at alle får andel i skattelettelsen og alle får hel eller delvis compensation for den ejendomsskatteforhøjelse, der gennemføres. Hvis man ønsker at forhandle på det grundlag, vil man også være nødt til at ændre de bundgrænser, man har foreslået, for disse bundgrænser vil, som det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen sagde, virke hele vejen. Er det rimeligt, at disse mennesker med under 4 000 kr. i indtægt skal betale kommuneskat, eller er det ikke rimeligt? Jo højere vi fastsætter disse fradrag, des højere procenter må vi tage af de mennesker, hvis indkomst ligger over disse fradrag- og bundgrænser, og hvis man vil have en mere jævn beskatning for almindelige mennesker, vil det være fornuftigt at sætte fradragene ned.

Hvis den højtærede minister ved lejlighed vil se på statistikken, vil han se, at en væsentlig del af disse personer med de ganske små indtægter slet ikke er pensionister, for efter at vi har fået folkepensionen gennemført, ligger pensionisterne væsentlig over disse indkomstgrænser. Det er husassistenter, lærlinge, elever og andre, også alle dem, der får kost dér, hvor de er ansat. De ligger meget hyppigt under disse indtægtsgrænser, men jeg tror godt, at de kunne betale kommuneskat.

Erhvervsskatten skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om, tiden er jo fremrykket, og det vil føre for vidt at gå ind på alle de tekniske detaljer. Jeg vil kun sige, at den højtærede ministers svar virkede på mig fuldstændig som: god dag mand, økseskaft! Jeg spurgte ham direkte, hvorfor man låser tilsvaret fast på et tidspunkt, hvor man må erkende, at erhvervsbeskatningen ville gå ned, hvis man ingenting foretog sig. Man giver centralkommunerne hele fordelingen af, at det låses fast netop på dette tidspunkt, oven i købet med en forhøjelse.

Det nytter ikke at sige, at omegnskommunerne har nydt godt af erhvervsskatten. Det kan overhovedet ikke gøres op, hvad der er de største udgifter såvel i hovedstadsområdet som i andre byområder. Er det udgifterne ved den slitage, som erhvervsskatteyderne laver på vejene? Medfører det at have børn i skole eller at bygge alderdomshjem ude omkring i omegnskommunerne?